

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 47

Rozeslána dne 7. dubna 2005

Cena Kč 23,-

O B S A H:

133. Nařízení vlády o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému
134. Nález Ústavního soudu ze dne 25. ledna 2005 ve věci návrhu na zrušení § 98 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)
-

133

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 9. března 2005

o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost
evropského železničního systému

Vláda nařizuje podle § 22 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 205/2002 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 11 odst. 1 a 2, § 11a odst. 2 písm. c), § 12 odst. 1 a 3 a § 13 odst. 6 zákona:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Toto nařízení¹⁾ zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství²⁾ a upravuje

- a) technické požadavky na součásti a subsystémy evropského železničního systému³⁾,
- b) podmínky pro pověření právnické osoby k činností při posuzování shody a vhodnosti použití stanovených výrobků podle § 11, 11a a § 12 odst. 4 zákona.

§ 2

Evropský železniční systém

(1) Evropským železničním systémem se rozumí struktury složené ze součástí drah evropského železničního systému, vybudované nebo modernizované pro vysokorychlostní nebo konvenční železniční dopravu a pro kombinovanou dopravu po železnici, a vozidlový park drážních vozidel určených pro jízdu v tomto železničním systému.

(2) Součástími dráhy evropského železničního systému se rozumí zařízení dopravní cesty dráhy, zařízení pro řízení drážní dopravy, zejména ke sledování pohybu drážních vozidel na železniční dopravní cestě a zabezpečovací systémy, technická zařízení pro zpracování dat a telekomunikační zařízení určená pro osobní a nákladní dopravu v železničním systému s cílem zaručit bezpečný a plynulý provoz systému a účinné řízení dopravy.

(3) Interoperabilitou evropského železničního systému se rozumí schopnost evropského železničního systému umožnit při splnění specifikací provozní a technické propojenosti vyhlášených v Ústředním věstníku Evropské unie⁴⁾ (dále jen „technické specifi-

¹⁾ Je vydáno k provedení a v mezích zákona, jehož obsah umožňuje provést úpravu v návaznosti na příslušné směrnice Evropských společenství.

²⁾ Články 2 a 4, 8 až 16, 18 a 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/16/ES o interoperabilitě konvenčního železničního systému, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/50/ES.
Články 2 a 4, 8 až 16, 18 a 20 Směrnice Rady č. 1996/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/50/ES.

³⁾ § 3a odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 103/2004 Sb.

⁴⁾ Například Rozhodnutí Komise 2002/730/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Údržba“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice 96/48/ES, rozhodnutí Komise 2002/731/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Řízení a zabezpečení“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 96/48/ES, rozhodnutí Komise 2002/732/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Infrastruktura“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 96/48/ES, rozhodnutí Komise 2002/733/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Energie“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice 96/48/ES, rozhodnutí Komise 2002/734/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Provoz“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 96/48/ES, rozhodnutí Komise 2002/735/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Kolejová vozidla“ transevropského vysokorychlostního železničního systému podle čl. 6 odst. 1 směrnice Komise 2004/446/ES stanovující základní parametry pro „Hluk“, „Nákladní vagóny“ a „Telematické aplikace v nákladní dopravě“ v technických specifikacích interoperability podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES, rozhodnutí Komise č. 2004/447/ES, kterou se mění příloha A Komise 2002/731/ES ze dne 30. května 2002, a kterou se stanoví základní vlastnosti systému třídy A (ERTMS) subsystému „Řízení a zabezpečení“ transevropského konvenčního železničního systému podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES.

kace interoperability“) bezpečný a nepřerušovaný pohyb drážních vozidel po dráze a zajistit požadovanou výkonnostní úroveň, bezpečnost a kvalitu dopravy. Součástími interoperability evropského železničního systému se rozumí veškeré součásti dráhy a drážních a kolejových vozidel, na kterých přímo či nepřímo závisí interoperabilita evropského železničního systému; za součásti interoperability se považují hmotné objekty i nehmotné objekty, například programové vybavení.

(4) Technickou specifikací interoperability⁴⁾ se rozumí specifikace, kterými je vymezen každý subsystém nebo část subsystému tak, aby vyhovoval základním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem⁵⁾ a zajistil interoperabilitu evropského železničního systému. Subsystémem se přitom rozumí dílčí strukturální a provozní celky evropského vysokorychlostního a konvenčního železničního systému, vymezené v předpisech Evropských společenství⁴⁾. Provozovatelem subsystému se rozumí osoba, která systém provozuje, nebo osoba, která odpovídá za zadání návrhu subsystému, konstrukci nebo provedení subsystému a jeho stav při uvedení do provozu.

(5) Osobou, která má právní zájem na používání součástí interoperability se rozumí zejména výrobce, dovozce, zhotovitel nebo dodavatel a vlastník, popřípadě uživatel součástí; za výrobce se považuje i osoba, která sestavuje součásti interoperability nebo díly součástí interoperability mající různý původ, nebo která vyrábí součásti interoperability pro své vlastní použití.

(6) Evropskou specifikací se rozumí evropské technické specifikace a harmonizované české technické normy podle ustanovení § 4a odst. 1 zákona; nejsou-li v příslušné oblasti takové normy, rozumí se evropskou specifikací normy určené Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví podle ustanovení § 4a odst. 1 zákona.

ČÁST DRUHÁ

POŽADAVKY NA SOUČÁSTI INTEROPERABILITY

§ 3

Součásti interoperability

(1) Jednotlivé součásti interoperability musí zajišťovat celkovou interoperabilitu. Používat a na trh a do provozu lze uvádět jen takové součásti drah konvenčního a vysokorychlostního evropského železničního systému, které zajišťují dokonalou slučitelnost technických charakteristik dopravní cesty dráhy s technickými charakteristikami použitých kolejových vozi-

del včetně palubních součástí všech dotčených subsystémů.

(2) Součásti interoperability

- a) smí být uvedeny na trh a do provozu pouze v případě, jestliže umožňují dosažení interoperability evropského železničního systému a zároveň vyhovují základním požadavkům na konstrukční a provozní vlastnosti podle zvláštního právního předpisu⁵⁾,
- b) smí být užity pouze pro účely, pro které jsou v technické dokumentaci nebo technických specifikacích interoperability určeny,
- c) musí být instalovány, provozovány a udržovány v souladu s technickou dokumentací a s technickými specifikacemi interoperability.

Posuzování shody součástí interoperability

§ 4

(1) Součásti interoperability podle tohoto nařízení jsou ve smyslu § 12 odst. 1 písm. a) zákona výrobky, u nichž musí být posouzena shoda s technickými požadavky na ně kladenými. Pro součásti interoperability musí být notifikovanou osobou vydán

- a) certifikát o přezkoumání typu, nebo
- b) certifikát o shodě s technickými specifikacemi interoperability nebo o shodě s evropskými specifikacemi.

(2) Jsou-li součásti interoperability nově navrženy nebo aplikují-li se v nové oblasti, přičemž přímo ovlivňují bezpečnost, dostupnost nebo hospodárnost subsystému, a je-li tak stanoveno v technických specifikacích interoperability, musí být notifikovanou osobou vydán kromě certifikátu o přezkoumání typu nebo certifikátu o shodě ještě certifikát vhodnosti použití.

(3) Certifikát o přezkoumání typu, certifikát o shodě a certifikát vhodnosti použití vydává notifikovaná osoba na žádost osoby, která má právní zájem na používání součástí interoperability. Postup pro vydání certifikátů a jejich obsah je uveden v příloze č. 1 tohoto nařízení.

(4) Na základě certifikátu o přezkoumání typu, nebo certifikátu o shodě, nebo certifikátu vhodnosti použití vydaného notifikovanou osobou, popřípadě na základě protokolu vnitřní kontroly výrobce o shodě výrobku s technickými specifikacemi interoperability prokazuje výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce shodu nebo vhodnost použití součástí interoperability vydáním ES prohlášení o shodě s technickými specifikacemi interoperability, o shodě s evropskými specifikacemi nebo o shodě s přezkoumaným typem (dále jen

⁵⁾ Vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému.

„ES prohlášení o shodě“) a u určených součástí podle odstavce 2 vydáním ES prohlášení vhodnosti použití. Podmínkou vydání prohlášení je aplikace ustanovení technických specifikací interoperability při výrobě, popřípadě při ověření shody součástí.

(5) Součásti interoperability, pro které byl vydán certifikát o přezkoumání typu nebo certifikát o shodě, popřípadě vhodnosti použití, se považují za součásti, které splňují základní požadavky a podmínky stanovené v příslušných technických specifikacích interoperability. Uživatelé a notifikované osoby nejsou oprávněni bránit uvádění těchto součástí na trh nebo omezovat jejich použití na dráze, která tvoří součást konvenčního nebo vysokorychlostního evropského železničního systému; pokud nevznikly nové závažné okolnosti, které by použití uvedených součástí bránilo, nejsou uživatelé a notifikované osoby oprávněny požadovat provedení totožných kontrol, které již byly provedeny v souvislosti s vydáním certifikátu o shodě nebo certifikátu vhodnosti použití součástí.

§ 5

(1) Součásti interoperability mohou být

- a) vícenásobného použití, které mohou být užívány i v jiných oblastech než na dráhách evropského železničního systému a k užití na dráhách evropského železničního systému se neupravují,
- b) vícenásobného použití se zvláštní charakteristikou, které mohou být jako takové užívány v jiných oblastech a pro použití na dráhách evropského železničního systému musí vykazovat určitou úroveň výkonu, spolehlivosti, popřípadě jiné stanovené parametry,
- c) zvláštní, které jsou projektovány, konstruovány a vyráběny specificky jen pro použití na dráhách evropského železničního systému.

(2) Certifikát o shodě a certifikát vhodnosti použití u součástí interoperability násobného použití podle odstavce 1 písm. a) prokazuje posouzení shody nebo vhodnosti použití samostatně provedené notifikovanou osobou postupem posouzení původní shody se shodou s technickými specifikacemi interoperability, kterým je třeba vyhovět pro použití u drah evropského železničního systému.

(3) Certifikát o shodě a certifikát vhodnosti použití u součástí interoperability násobného použití po-

dle odstavce 1 písm. b) prokazuje posouzení shody provedené notifikovanou osobou ve vztahu k vhodnosti užití součástí pro použití u drah evropského železničního systému, zejména ve vztahu k dodržení technických specifikací interoperability určených ke kontrole a k těm, které mají funkční povahu.

(4) Postup hodnocení shody součástí interoperability, prováděný notifikovanou osobou v etapách návrhu a výroby pro vydání certifikátu o přezkoumání typu, certifikátu o shodě nebo certifikátu vhodnosti použití, musí být v souladu s podmínkami uvedenými v technických specifikacích interoperability. Pokud příslušné technické specifikace interoperability, toto nařízení vlády nebo prováděcí právní předpis⁶⁾ vydaný k zákonu o dráhách nestanoví specifický postup při posouzení shody součástí interoperability, postupuje se podle zvláštních právních předpisů⁶⁾. V tomto případě se v certifikátu uvede, podle jakého zvláštního právního předpisu byly součásti posouzeny a zda splňují technické požadavky stanovené tímto zvláštním právním předpisem.

(5) Základní požadavky na součásti interoperability se považují za splněné, pokud jsou součásti ve shodě s technickými specifikacemi interoperability; nejsou-li technické specifikace interoperability vydány, musí být součásti ve shodě s evropskými specifikacemi.

ČÁST TŘETÍ

POŽADAVKY NA SUBSYSTÉMY

§ 6

Ověřování subsystémů evropského železničního systému

(1) Před uvedením strukturálních a provozních celků evropského železničního systému, tvořeného subsystémy evropského železničního systému, do provozu, musí být vydán certifikát o přezkoumání typu subsystému, bude-li subsystém používán opakovaně, nebo certifikát o ověření subsystému. Certifikát vydává notifikovaná osoba na žádost provozovatele subsystému. Postup posuzování shody subsystémů a obsah certifikátu je uveden v příloze č. 2 tohoto nařízení. Provozovatel subsystému vydá na základě vydaného certifikátu o přezkoumání typu subsystému nebo certifikátu o ověření subsystému „ES“ prohlášení o ově-

⁶⁾ Například nařízení vlády č. 42/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na přepravitelná tlaková zařízení, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. a nařízení vlády č. 541/2004 Sb., nařízení vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility, nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. a nařízení vlády č. 128/2004 Sb.

ření subsystému, které postoupí Drážnímu úřadu k evidenci.

(2) Notifikovaná osoba při vypracování certifikátu o přezkoumání typu subsystému nebo certifikátu o ověření subsystému posuzuje projekt a jeho respektování během výroby a výrobu až po přejímku, a to před uvedením subsystému do provozu a odpovídá za správnost a spolehlivost subsystému. Rovněž ověří rozhraní dotčeného subsystému se systémem, do kterého je začleňován, přičemž se vychází z informací dostupných v příslušné technické specifikaci interoperability a v registrech součástí evropského železničního systému. Ověření interoperability strukturálního subsystému, který v souladu se základními požadavky tvoří evropský železniční systém, musí být provedeno na základě odkazu na technické specifikace interoperability, jsou-li vytvořeny; nejsou-li technické specifikace interoperability vydány, musí být subsystém ve shodě s evropskými specifikacemi.

(3) Notifikovaná osoba je oprávněna vyžádat si u provozovatele subsystému, výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce předání souboru technické dokumentace, který je přílohou certifikátu o přezkoumání typu subsystému a certifikátu o ověření subsystému. Tento soubor technické dokumentace musí obsahovat všechny nezbytné doklady vztahující se k technickým charakteristikám subsystému včetně dokladů osvědčujících shodu součástí interoperability. Musí rovněž obsahovat veškeré dokumenty vztahující se k podmínkám a omezením užívání a k pokynům týkajícím se obsluhy, stálého nebo cyklického sledování, oprav a údržby.

(4) Úplný soubor technické dokumentace subsystému musí být uložen u provozovatele subsystému jako příloha k certifikátu o přezkoumání typu nebo certifikátu o ověření subsystému a musí být uchován po dobu provozní životnosti subsystému. Provozovatel subsystému zašle kopii přílohy orgánu členského státu Evropské unie na jeho žádost a na jeho náklady.

(5) Strukturální subsystémy, které jsou součástí evropského železničního systému, byly posouzeny podle příslušných technických specifikací interoperability a mají vydaný certifikát o přezkoumání typu subsystému nebo certifikát o ověření subsystému, se považují za interoperabilní a základním požadavkům vyhovějí.

ČÁST ČTVRTÁ AUTORIZOVANÉ OSOBY

§ 7

Podmínky autorizace

(1) Při autorizaci právnických osob podle § 11 odst. 2 zákona se uplatňují podmínky autorizace uvedené v příloze č. 3 k tomuto nařízení a posuzují se s využitím kritérií stanovených v příslušných technických specifikacích interoperability.

(2) Autorizovaná osoba se postupem podle § 11 odst. 7 zákona stává notifikovanou osobou.

ČÁST PÁTÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 8

Přechodná ustanovení

(1) Provozuschopné součásti dráhy a provozně způsobilá drážní kolejová vozidla, používaná v evropském železničním systému, uvedená do provozu před účinností příslušných technických specifikací interoperability, jejichž provozní způsobilost byla ověřena podle dosavadních právních předpisů, se považují za zařízené s posouzenou shodou.

(2) Provozované součásti a subsystémy evropského železničního systému, uvedené do provozu před účinností příslušných technických specifikací interoperability, uvedou provozovatelé drah a provozovatelé drážní dopravy do plného souladu s ustanoveními technických specifikací interoperability v termínech, stanovených v jednotlivých rozhodnutích Komise.

§ 9

Závěrečná ustanovení

(1) Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny stanovené součásti dráhy⁷⁾ a dotčena pravidla pro provozování dráhy, pravidla pro provozování drážní dopravy, technické podmínky a požadavky jednotlivých druhů drah, rozsah a podmínky technicko bezpečnostní zkoušky a zkušebního provozu staveb drah, způsob a podmínky schvalování technické způsobilosti drážních kolejových vozidel, stanovené zvláštními právními předpisy⁸⁾.

⁷⁾ § 9 vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění vyhlášky č. 346/2000 Sb. a vyhlášky č. 577/2004 Sb.

⁸⁾ Vyhláška č. 173/1995 Sb., kterou se vydává dopravní řád drah, ve znění vyhlášky č. 242/1996 Sb., vyhlášky č. 174/2000 Sb. a vyhlášky č. 133/2003 Sb.
Vyhláška č. 177/1995 Sb., ve znění vyhlášky č. 243/1996 Sb., vyhlášky č. 346/2000 Sb., vyhlášky č. 413/2001 Sb. a vyhlášky č. 577/2004 Sb.

(2) Ustanoveními tohoto nařízení není dotčeno posuzování shody drážních kolejových vozidel a určených technických zařízení, která jsou prvky evropského železničního systému a schvalování jejich technické způsobilosti k provozu, upravené zvláštními právními předpisy⁹⁾).

§ 10

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 2005.

Předseda vlády:

JUDr. Gross v. r.

Místopředseda vlády a ministr dopravy:

Ing. Šimonovský v. r.

⁹⁾ § 43, 47 a 49b zákona č. 266/1994 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 103/2004 Sb.

Vyhláška č. 100/1995 Sb., kterou se stanoví podmínky pro provoz, konstrukci a výrobu určených technických zařízení a jejich konkretizace (Řád určených technických zařízení), ve znění vyhlášky č. 279/2000 Sb. a nařízení vlády č. 352/2000 Sb.

POSTUP POSUZOVÁNÍ SHODY A VHODNOSTI POUŽITÍ SOUČÁSTÍ INTEROPERABILITY A OBSAH OSVĚDČENÍ

I. Postup posuzování shody a vhodnosti použití součástí interoperability

1. Technické specifikace interoperability stanovují, na které fáze (návrh a vývoj nebo výroba) se bude vztahovat posuzování shody a určují specifické posuzovací metody (přezkoumání typu, typová zkouška, přezkoumání technologie výroby, ověření zkušeností z provozu, atd.), jejichž prostřednictvím se bude posouzení provádět. Na těchto fázích závisí výběr postupu (modulů) posuzování shody.

2. Při posuzování shody a vhodnosti použití součástí interoperability se provádí výběr z alespoň dvou modulů, a to z

- a) modulu pro výrobce bez systému řízení jakosti,
- b) modulu pro výrobce se systémem řízení jakosti.

Při použití postupu podle písmene b) musí být notifikovanou osobou posuzován daný systém řízení jakosti. Certifikáty systému jakosti vydané akreditovaným certifikačním orgánem mohou být brány notifikovanou osobou v úvahu, jestliže se budou tyto certifikace vztahovat na součást interoperability.

3. Výběr specifických modulů z možností výběru stanovených v technických specifikacích interoperability, které se budou aplikovat v nějakém daném postupu posuzování součástí interoperability, spočívá na osobě, která má právní zájem na používání součástí (výrobce, dovozce, zhotovitel nebo dodavatel, popřípadě vlastník nebo uživatel), která pověří postupem posouzení a ověření notifikovanou osobu dle svého výběru.

4. Pro použití modulů D, H1 nebo H2, které požadují systém řízení jakosti, musí osoba, která má právní zájem na používání součástí a působí v oblasti návrhu nebo výroby součástí interoperability, provozovat určitý systém řízení jakosti specificky aplikovaný na takovou součást.

5. V případech, kdy osoba, která má právní zájem na používání součástí, nemá žádný systém řízení jakosti, bude možno pro posuzování součástí interoperability použít pouze moduly A, B, C nebo F.

6. V případech, kdy se bude používat postup posouzení vhodnosti použití, bude uveden modul V. Tento modul je vždy doplňkovým modulem k ostatním modulům posuzování shody, jež budou vybrány osobou, která má právní zájem na používání součástí.

7. Pokud je pro nějaký daný požadavek na součást interoperability třeba provést její posouzení shody již ve fázi návrhu a vývoje, uvede se v technických specifikacích interoperability alespoň určitý „minimální“ modul pro výrobní fázi, který bude vyjadřovat rovněž odpovědnost výrobce za prohlášení shody pro tuto fázi. V tomto případě jsou „minimální“ moduly pro výrobní fázi součástí interoperability následující:

7.1. A - tam, kde je modul A rovněž specifikován pro fázi návrhu a vývoje,

7.2. C - tam, kde je modul B specifikován pro fázi návrhu a vývoje, nebo

7.3. H2 - tam, kde je modul H2 specifikován pro fázi návrhu a vývoje.

8. Postup posuzování vhodnosti použití se vztahuje na ty součásti, které jsou rozhodující pro bezpečnost, dostupnost nebo hospodárnost systému. Je stanoven zejména pro součásti, které jsou nově navrženy nebo které se používají v nové oblasti aplikace. Postup posuzování vhodnosti použití nemůže být prováděn izolovaným způsobem a musí být vždy uskutečněn jako určitý doplněk k postupu posuzování shody.

9. Postup posuzování vhodnosti použití se provádí provozováním nebo použitím dané součásti v provozu, kdy je reprezentativním způsobem zařazena do příslušného subsystému, po stanovenou provozní dobu nebo na stanovenou provozní vzdálenost. Tyto speciální podmínky, metody a technické postupy jsou specifikovány v technických specifikacích interoperability nebo technických normách.

10. Pokud to stanoví příslušná technická norma, je možno posuzovat vhodnost použití pomocí simulačních metod (například na zkušebně nebo na zkušebním okruhu). V takové normě jsou pak stanoveny podmínky pro vyhodnocení vhodnosti použití součásti.

11. Pro určité základní parametry jsou podstatné pouze charakteristiky návrhu (např. rozměrové požadavky zajišťující slučitelnost). V těchto případech se bude posuzování shody zaměřovat na přezkoumání návrhu součásti interoperability nebo subsystému, zda návrh požadované parametry splňuje.

12. Další charakteristiky (např. požadavky na technické parametry) vyžadují ve většině případů posouzení a ověření součásti interoperability nebo subsystému ve fázích prototypové nebo typové zkoušky nebo ve fázi sériové výroby, což je v technických specifikacích interoperability specifikováno.

II. Obsah certifikátu o přezkoumání typu, certifikátu o shodě nebo certifikátu vhodnosti použití součásti interoperability

Certifikát o přezkoumání typu, certifikátu o shodě nebo certifikát vhodnosti použití součásti interoperability obsahuje

- a) popis součásti interoperability (model, typ, atd.),
- b) obchodní firmu, nebo jméno a příjmení anebo název a sídlo výrobce nebo jeho pověřeného zástupce ve Společenství (uvede se obchodní firma, nebo jméno a příjmení anebo název a plná adresa sídla a v případě pověřeného zástupce rovněž obchodní firma, nebo jméno a příjmení anebo název výrobce či konstruktéra),
- c) identifikaci podepsané osoby zmocněné k uzavírání závazků v zastoupení výrobce nebo pověřeného zástupce výrobce ve Společenství.
- d) popis postupu užívaného při přezkoumání typu, posouzení shody nebo vhodnosti použití,
- e) odkazy na předpisy Evropské unie a právní předpisy, podle kterých je shoda nebo vhodnost použití posuzována, případný odkaz na evropské specifikace,
- f) veškeré popisy relevantního použití, kterým součást interoperability vyhovuje, a zejména podmínky jejího použití,
- g) název a sídlo notifikované osoby nebo notifikovaných osob účastnících se postupu užívaného s ohledem na posuzování shody či vhodnosti užití,
- h) datum certifikace součásti, případně spolu s dobou trvání a podmínkami platnosti certifikátu,

- i) podpis notifikované osoby s uvedením jména, příjmení a funkce a datum vydání certifikátu.

Certifikát o přezkoumání typu, o shodě nebo vhodnosti užití musí být napsán v úředním jazyce členského státu, ve kterém je výrobce usazen, nebo v jazyce tímto subjektem přijatém a všechny dokumenty musí být datovány a podepsány vydávající notifikovanou osobou.

III. Úkoly výrobce a notifikované osoby v souvislosti s posuzováním součástí interoperability

Tabulka č. 1 Moduly pro ověření součástí interoperability

TSI	Příslušné moduly						
Kolejová vozidla	A	B		D	F	H2	V
Infrastruktura	A	B		D	F	H2	V
Řízení a zabezpečení		B		D	F	H2	
Energie		B	C			H2	
Provoz	Žádné součásti interoperability						
Údržba (kolejová vozidla)	A						

Tabulka č. 2 Úkoly výrobce a notifikované osoby

Modul	Úkoly výrobce	Úkoly notifikované osoby
A Vnitřní kontrola výroby	Všechny fáze - podniká všechna opatření nezbytná pro zajištění toho, aby návrh a výrobní proces zajišťovaly shodu součástí interoperability s požadavky stanovenými v technických specifikacích interoperability popřípadě v evropských specifikacích - vypracovává „ES“ prohlášení o shodě (s požadavky technických specifikací interoperability nebo evropských specifikací)	Všechny fáze žádné úkoly

Modul	Úkoly výrobce	Úkoly notifikované osoby
B Přezkoumání typu	Návrh • vytváří technickou dokumentaci, která se v míře relevantní pro posouzení vztahuje na návrh, výrobu a provoz výrobku • dává notifikované osobě k dispozici jeden (nebo více) reprezentativních vzorků zamýšlené výroby (pokud se v technických specifikacích interoperability požaduje typová zkouška) • žádá o přezkoumání typu u notifikované osoby	Návrh • provádí přezkoumání návrhu (pokud se požaduje v technických specifikacích interoperability): přezkoumání metod návrhu, nástrojů návrhu a výsledků návrhu • provádí přezkoumání technologie výroby (je-li požadováno v technických specifikacích interoperability) • provádí zkoušky (pokud se v technických specifikacích interoperability požaduje typová zkouška) • vystavuje certifikát o přezkoumání typu
C Typová shoda (pouze ve spojení s B)	Výroba • podniká všechna opatření nezbytná pro zajištění toho, aby výroba zjišťovala shodu součásti interoperability s přezkoumaným typem • vypracovává „ES“ prohlášení o shodě (s přezkoumaným typem)	Výroba • žádné úkoly
D Zabezpečení jakosti výroby (pouze ve spojení s B)	Výroba • provozuje určitý systém jakosti pro výrobu a zkoušení, který je schválen a dohlížen notifikovanou osobou • vypracovává „ES“ prohlášení o shodě (s přezkoumaným typem)	Výroba • schvaluje systém jakosti výrobce • provádí dohled nad systémem jakosti • vydává kontrolní zprávu z dohledu nebo auditní zprávu dodržování jakosti výrobcem
F Ověřování výrobku (pouze ve spojení s B)	Výroba • žádá o ověření shody výrobků s požadavky technických specifikací interoperability popřípadě evropských specifikací notifikovanou osobou • vypracovává „ES“ prohlášení o shodě (s požadavky technických specifikací interoperability nebo evropských specifikací)	Výroba • posuzuje shodu výrobků s požadavky technických specifikací interoperability popřípadě s požadavky evropských specifikací • vystavuje certifikát o shodě (s požadavky technických specifikací interoperability nebo evropských specifikací)

Modul	Úkoly výrobce	Úkoly notifikované osoby
H2 Plné zabezpečení jakosti s přezkoumáním typu	Návrh • provozuje schválený systém jakosti pro návrh součástí • provádí typové zkoušky (jsou-li požadovány v technických specifikacích interoperability) v příslušné laboratoři • poskytuje notifikované osobě důkaz o tom, že součást interoperability splňuje všechny požadavky technických specifikací interoperability, včetně výsledků zkoušek (je-li to požadováno) • žádá o přezkoumání typu u notifikované osoby Výroba • provozuje určitý systém jakosti pro výrobu a zkoušení, který je schválen a dohlížen notifikovanou osobou • vypracovává „ES“ prohlášení o shodě	Návrh • posuzuje a schvaluje systém jakosti • provádí dohled nad systémem jakosti • provádí přezkoumání návrhu včetně: • použitých technických řešení při návrhu součástí, • podpory důkazů shody návrhu součástí s ustanoveními technických specifikací interoperability • výsledků typových zkoušek prováděných v příslušné laboratoři • vystavuje certifikát o přezkoumání typu Výroba • schvaluje systém jakosti výrobce • provádí dohled nad systémem jakosti
V Vhodnosti použití (validace typu na základě provozních zkušeností)	Zkušenosti z provozu • žádá o validaci typu u notifikované osoby na základě zkušeností z provozu • uvádí do provozu jeden (nebo více) reprezentativních vzorků zamýšlené výroby • monitoruje chování součástí interoperability v provozu na základě postupu schváleného a dohlíženého notifikovanou osobou • poskytuje notifikované osobě důkaz o tom, že daná součást interoperability splňuje všechny požadavky technických specifikací interoperability, včetně výsledků praktického nasazení v provozu • vypracovává „ES“ prohlášení vhodnosti použití	Zkušenosti z provozu • ověřuje technickou dokumentaci a program pro validaci zkušeností z provozu (ověřovací provoz) • schvaluje postup pro monitorování chování v provozu a provádí specifický dohled nad ověřovacím provozem • posuzuje, zda chování součástí v provozu splňuje požadavky technických specifikací interoperability • vystavuje certifikát vhodnosti použití

POSTUP POSUZOVÁNÍ SUBSYSTEMŮ A OBSAH CERTIFIKÁTU

I. Postup posuzování subsystémů

1. ÚVOD

Posuzování subsystému je postup, kterým na požádání osoby odpovědné za zadání návrhu, konstrukce, provedení a uvedení subsystému do provozu, nebo za provozování subsystému nebo jejího zplnomocněného zástupce, usazených ve Společenství, kteří mají právní zájem na ověření subsystému (provozovatel subsystému), notifikovaná osoba posuzuje shodu a potvrzuje, že subsystém

- a) vyhovuje ustanovení vztažných právních předpisů, předpisů Evropské unie a požadavkům technických specifikací interoperability pro provozování subsystému,
- b) vyhovuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána,

a může být uveden do provozu.

2. ETAPY

Posuzování shody subsystému se provádí v každé z těchto etap

- a) celkový projekt,
- b) provedení subsystému a především stavebních prací, montážních dílů a celkové úpravy,
- c) závěrečné přezkoušení subsystému.

2.1. Výběr postupů posuzování shody (modulů) z možností výběru specifikovaných v konkrétní technické specifikaci interoperability pro použití v konkrétním postupu posuzování subsystému provádí provozovatel subsystému a požaduje jej u notifikované osoby.

2.2. Pro subsystémy, které jsou navrhovány, vyráběny, instalovány a které podléhají konečným zkouškám za použití systému řízení jakosti, je možno použít moduly SD a SH2. Při použití těchto modulů platí, že všichni účastníci zapojení do návrhu, výroby, montáže a zkoušek (provozovatel a příslušní projektanti, výrobci a dodavatelé, pokud se v daném procesu zúčastňují), musejí pro daný subsystém provozovat určitý systém řízení jakosti.

2.3. V případech, kdy provozovatel subsystému nemá žádný systém řízení jakosti, použijí se pro ověření subsystémů pouze moduly SB, SF nebo SG. Pokud však bude tato osoba některé prvky subsystému zajišťovat subdodavatelským způsobem od nějakého subdodavatele, který provozuje certifikovaný systém řízení jakosti, bude brát notifikovaná osoba zřetel na tento certifikovaný systém řízení jakosti v příslušném postupu posuzování.

2.4. Pokud je pro nějaký daný požadavek subsystému třeba jeho posouzení pouze ve fázi návrhu a vývoje, je v technických specifikacích interoperability specifikován určitý „minimální“ modul ve výrobní fázi, který bude též pro tuto fázi vyjadřovat odpovědnost provozovatele subsystému za vypracování ES prohlášení o ověření.

V tomto případě jsou tyto „minimální“ moduly pro výrobní fázi subsystému následující

- 2.4.1. SF - tam, kde je modul SB specifikován pro fázi návrhu a vývoje,
- 2.4.2. SG - tam, kde je modul SG specifikován rovněž pro fázi návrhu a vývoje, nebo
- 2.4.3. SH2 - tam, kde je modul SH2 specifikován pro fázi návrhu a vývoje.

3. CERTIFIKÁT

Notifikovaná osoba odpovědná za posouzení shody vyhotoví certifikát o ověření subsystému určené provozovateli subsystému, který následně na to vyhotoví ES prohlášení o shodě určené drážnímu správnímu úřadu členského státu, ve kterém je subsystém umístěn nebo provozován.

4. SOUBOR TECHNICKÉ DOKUMENTACE

Soubor technické dokumentace doprovázející certifikát o ověření subsystému musí obsahovat

- a) pro infrastrukturu: zejména plány stavebních objektů, zápis o schválení výkopů a výztuží, zápisy o zkouškách a kontrole betonu,
- b) pro ostatní subsystémy: obecné a podrobné výkresy v souladu s realizací, elektrické a hydraulické diagramy, diagramy kontrolních okruhů, popis zpracování dat a automatických systémů, provozní a údržbářské příručky apod.,
- c) seznam součástí interoperability, které jsou zahrnuty do subsystémů,
- d) kopie ES prohlášení o shodě popřípadě ES prohlášení vhodnosti použití, kterými musí být uvedené součásti vybaveny a případně doprovázeny odpovídajícími výpočty a kopie zápisu o zkouškách a testech provedených notifikovanými osobami na základě technických specifikací interoperability,
- e) certifikát o ověření subsystému vydaný notifikovanou osobou odpovědnou za ověřování doprovázený odpovídajícími výpočty touto osobou ověřené; v certifikátu se musí konstatovat, že projekt je v souladu s právními předpisy a technickou dokumentací a uvést všechny neodvolané výhrady notifikované osoby zapsané během provádění činností při posuzování shody; přílohou certifikátu jsou zprávy o prohlídce a o auditu vyhotovenými notifikovanou osobou v souvislosti s jejími úkoly.

5. KONTROLA

5.1 Cílem kontroly je zajistit, aby v průběhu výroby, montáže nebo instalace subsystému byly plněny povinnosti odvozené z technické dokumentace.

5.2 Notifikovaná osoba odpovědná za kontrolu výroby musí mít stálý přístup na staveniště, do výrobních dílen, skladových prostor a případně i k zařízením na výrobu montovaných dílů a ke zkušebním zařízením, a obecně ke všem objektům, které uzná za potřebné navštívit při plnění svých úkolů. Provozovatel subsystému, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce musí notifikované osobě zaslat nebo nechat zaslat všechny

dokumenty potřebné pro tento účel a zejména prováděcí plány a technickou dokumentaci týkající se subsystému.

5.3 Notifikovaná osoba odpovídající za posouzení subsystému musí pravidelně provádět audity při návrhu nebo konstrukci, výrobě a instalaci subsystému s cílem potvrdit soulad s právními předpisy a technickou dokumentací. Musí poskytnout auditorské zprávy provozovateli subsystému, který odpovídá za vypracování prohlášení o shodě. Smí požadovat, aby jí byla při určitých etapách stavebních činností umožněna přítomnost na stavbě.

5.4 Notifikovaná osoba smí vykonat namátkové návštěvy pracoviště nebo výrobních dílen. Po dobu těchto návštěv smí notifikovaná osoba vést úplné nebo částečné audity. Provozovateli subsystému musí poskytnout zprávu o prohlídce a případně i auditorskou zprávu.

6. PŘEDÁNÍ DOKUMENTŮ

6.1. Úplný soubor technické dokumentace subsystému musí být uložen u provozovatele subsystému, a to jako příloha k certifikátu o ověření, který je vydán notifikovanou osobou odpovídající za ověření správného a spolehlivého fungování subsystému. Seznam příloh k certifikátu musí být připojen ke kopii certifikátu o ověření, který provozovatel subsystému zašle Drážnímu úřadu k evidenci.

6.2. Certifikát o ověření subsystému včetně úplného souboru technické dokumentace jako příloha certifikátu musí být uchováván provozovatelem subsystému po dobu provozní životnosti subsystému. Kopie přílohy certifikátu musí být zaslána orgánu každého členského státu Evropské unie na jeho náklad, jestliže o to požádá.

7. ZVEŘEJNĚNÍ

Každá notifikovaná osoba musí pravidelně čtvrtletně zveřejňovat příslušné informace ve Věstníku dopravy o

- a) obdržených požadavcích na přezkoumání typu a ověření subsystému,
- b) vydaných certifikátech,
- c) zamítnutých žádostí o vydání certifikátu.

8. JAZYK

Doklady a korespondence týkající se postupů ověřování musí být vyhotoveny v úředním jazyce členského státu, ve kterém je výrobce nebo provozovatel subsystému usazen, nebo v jazyce tímto subjektem přijatém.

II. Obsah certifikátu o ověření subsystému

Certifikát o přezkoumání typu a certifikát o ověření subsystému a titulní listy průvodních dokumentů musí být datovány a podepsány notifikovanou osobou.

Certifikát musí být napsán stejným jazykem jako technická dokumentace a musí obsahovat:

- a) obchodní firmu, nebo jméno a příjmení anebo název a sídlo provozovatele subsystému, který má právní zájem na ověření subsystému a výrobce usazeném ve Společenství

(uvede se obchodní firma, nebo jméno a příjmení anebo název a plná adresa sídla, a v případě zplnomocněného zástupce se uvede rovněž obchodní firma, nebo jméno a příjmení anebo název a plná adresa sídla smluvního subjektu),

- b) stručný popis subsystému,
- c) název a sídlo notifikované osoby, která vydala certifikát,
- d) odkazy na vztažné právní předpisy, předpisy Evropské unie a mezinárodní smlouvy,
- e) odkazy na dokumenty obsažené v souboru technické dokumentace,
- f) veškerá relevantní dočasná nebo závěrečná ustanovení, kterým mají subsystémy vyhovovat, a zejména případná veškerá provozní omezení nebo podmínky,
- g) v případě omezené platnosti certifikátu - dobu trvání platnosti certifikátu,
- h) podpis notifikované osoby s uvedením jména, příjmení a funkce a datum vydání certifikátu.

III. Úkoly provozovatele subsystému a notifikované osoby pro ověření subsystému

Tabulka č. 1 Moduly pro ověření subsystému

TSI	Příslušné moduly
Kolejová vozidla	SB/SD; SB/SF; SH2
Infrastruktura	SG; SH2
Řízení a zabezpečení	SB/SD; SB/SF; SG; SH2
Energie	SG; SH2
Provoz	AE; DE (Poznámka: TSI definuje a popisuje tyto dva specifické moduly: AE aplikovaný dopravcem a DE aplikovaný dopravcem nebo provozovatelem dráhy)
Údržba (zařízení na vozidlech)	SB/SD; SB/SF; SH2
Údržba (pevná zařízení)	SG; SH2

Tabulka č. 2 Úkoly provozovatele subsystému a notifikované osoby

Modul	Úkoly provozovatele subsystému	Úkoly notifikované osoby
SB Přezkoumání typu	Návrh • vytváří technickou dokumentaci návrhu typu daného subsystému¹⁾ • vytváří technickou dokumentaci, která se v míře relevantní pro posouzení vztahuje na návrh, výrobu, montáž, instalaci a provoz daného subsystému¹⁾ a která zahrnuje: • seznam součástí interoperability zabudovaných do subsystému • seznam zainteresovaných výrobců • registr subsystémů včetně indikací, jak je stanoveno v technických specifikacích interoperability • žádá o ověření subsystému přezkoumáním typu notifikovanou osobou • dává notifikované osobě k dispozici jeden (nebo více) reprezentativních vzorků zamýšlené výroby a montáže pro daný subsystém (pouze tehdy, když je v technických specifikacích interoperability požadována typová zkouška)¹⁾	Návrh • přezkoumává technickou dokumentaci • kontroluje ES prohlášení o ověření shody pro všechny součásti interoperability zakomponované do daného subsystému • provádí přezkoumání návrhu typu (pokud se požaduje v technických specifikacích interoperability); přezkoumání metod návrhu, nástrojů návrhu a výsledků návrhu • provádí zkoušky (pokud se v technických specifikacích interoperability požaduje typová zkouška) • sestavuje technickou dokumentaci, která musí doprovázet příslušný certifikát o přezkoumání typu • vystavuje certifikát o přezkoumání typu
SD Zabezpečení jakosti výroby (pouze ve spojení s SB)	Výroba • provozuje určitý schválený systém jakosti pro výrobu a zkoušení, pokud v daném procesu vystupují²⁾ • uzavírá smluvní vztah s výrobcem³⁾, který provozuje určitý systém jakosti pro výrobu a zkoušení, schválený a dohlížený notifikovanou osobou • vytváří technickou dokumentaci s ohledem na výrobu a montáž daného subsystému¹⁾, což zahrnuje mimo jiné též registr subsystémů, včetně indikací podle ustanovení technických specifikací interoperability • žádá o posouzení daného subsystému notifikovanou osobou • vypracovává ES prohlášení o ověření (podle odkazu na certifikát o ověření subsystému notifikovanou osobou)	Výroba • posuzuje a schvaluje systém jakosti uživatele subsystému²⁾ a příslušného výrobce³⁾ • provádí dohled nad systémem jakosti uživatele subsystému²⁾ a zainteresovaného výrobce³⁾ • posuzuje shodu vyrobeného a sestaveného subsystému • sestavuje kompletní soubor technické dokumentace pro daný subsystém a zejména údaje pro registr • vystavuje certifikát o ověření subsystému
SF Ověřování výrobku (pouze ve spojení s SB)	Výroba • vytváří technickou dokumentaci s ohledem na výrobu a montáž daného subsystému¹⁾, což zahrnuje mimo jiné též registr subsystémů, včetně indikací podle ustanovení technických specifikací interoperability • žádá o posouzení daného subsystému notifikovanou osobou • vypracovává ES prohlášení o ověření (podle odkazu na certifikát o ověření subsystému notifikovanou osobou)	Výroba • posuzuje shodu vyrobeného a sestaveného subsystému • sestavuje kompletní soubor technické dokumentace pro daný subsystém a údaje pro registr • vystavuje certifikát o ověření subsystému

1) Úkoly budou prováděny provozovatelem subsystému na základě dokumentace a s pomocí výrobce smluvně zajištěného provozovatelem subsystému;

2) V případě, že bude provozovatel subsystému přímo zapojen do návrhu nebo výroby (včetně montáže a instalace), musí provozovat systém řízení jakosti pro tyto činnosti, který bude schválen a dohlížen notifikovanou osobou;

3) Termín „výrobce“ rovněž zahrnuje subjekty provádějící montáž a instalaci subsystémů.

Tabulka č. 2 - pokračování

Modul	Úkoly provozovatele subsystému	Úkoly notifikované osoby
SG Ověření jednotek	Návrh a výroba • vytváří technickou dokumentaci subsystému¹⁾, což zahrnuje mimo jiné též registr subsystémů, včetně indikací podle požadavků v technických specifikacích interoperability • žádá o ověření daného subsystému notifikovanou osobou • vypracovává ES prohlášení o ověření (podle odkazu na certifikát o ověření notifikovanou osobou)	Návrh a výroba • zabezpečuje ověření daného subsystému včetně všech příslušných zkoušek pro zjištění jeho shody s technickými specifikacemi interoperability • kontroluje prohlášení „ES“ o shodě pro všechny součásti interoperability zakomponované do subsystému • sestavuje kompletní soubor technické dokumentace pro daný subsystém a zejména údaje pro registr • vystavuje certifikát o ověření subsystému
SH2 Plné zabezpečení jakosti s přezkoumáním projektu	• provozuje určitý schválený systém jakosti pro návrh, výrobu a zkoušení, pokud v daném procesu vystupují²⁾ • uzavírá smluvní vztah s výrobcem³⁾, který provozuje určitý systém jakosti pro návrh, výrobu a zkoušení (jak je požadováno v technických specifikacích interoperability) schválený a dohlížený notifikovanou osobou • vytváří technickou dokumentaci, která se v míře relevantní pro posouzení vztahuje na návrh, výrobu, montáž, instalaci a provoz daného subsystému¹⁾ a která zahrnuje: • seznam součástí interoperability zabudovaných do subsystému • seznam zainteresovaných výrobců • registr subsystémů včetně indikací podle požadavků v technických specifikacích interoperability • provádí typové zkoušky (jsou-li požadovány v technických specifikacích interoperability) v příslušné laboratoři¹⁾ • žádá o ověření daného subsystému notifikovanou osobou • poskytuje notifikované osobě doklady o tom, že daný subsystém splňuje všechny požadavky technických specifikací interoperability, včetně výsledků zkoušek (je-li to požadováno)¹⁾ • vypracovává ES prohlášení o ověření (podle odkazu na certifikát o ověření subsystému notifikovanou osobou)	• posuzuje a schvaluje systém jakosti uživatele subsystému a výrobce, jež jsou zapojeni do procesu³⁾ • provádí dohled nad systémem jakosti uživatele subsystému a výrobce, jež jsou zapojeni do procesu²⁾³⁾ • prověření žádosti včetně: • použitých specifikací technického návrhu, • podpory důkazů shody návrhu s ustanoveními technických specifikací interoperability • výsledků typových zkoušek prováděných v příslušné laboratoři • kontroluje „ES“ prohlášení pro všechny součásti interoperability zakomponované do subsystému • vyhotoví zprávu o přezkoumání projektu subsystému • sestavuje kompletní soubor technické dokumentace pro daný subsystém a zejména údaje pro registr, pokud jde o návrh • vystavuje certifikát o ověření subsystému

1) Úkoly budou prováděny provozovatelem subsystému na základě dokumentace a s pomocí výrobce smluvně zajištěného provozovatelem subsystému;

2) V případě, že bude provozovatel subsystému přímo zapojen do návrhu nebo výroby (včetně montáže a instalace), musí provozovat systém řízení jakosti pro tyto činnosti, který bude schválen a dohlížen notifikovanou osobou;

3) Termín „výrobce“ rovněž zahrnuje subjekty provádějící montáž a instalaci subsystémů.

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA, KTERÁ MUSÍ SPLNIT AUTORIZOVANÁ OSOBA

1. Autorizovaná osoba, její ředitel a zaměstnanci odpovídající za provádění kontrol se neúčastní, ať již přímo, nebo jako zmocnění zástupci, projektování, výroby, konstrukce, marketingu či údržby součástí interoperability nebo subsystémů nebo jejich užívání. To nevylučuje možnost výměny technických informací mezi výrobcem nebo konstruktérem a těmito orgány.
2. Autorizovaná osoba a její zaměstnanci odpovídající za posuzování shody součástí a subsystémů provádí svou činnost s co největší odbornou systematičností a s co největší technickou způsobilostí a jsou osvobozeni od jakéhokoliv tlaku a podnětů, zejména finančního druhu, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky prohlídky, a rovněž tlaků a podnětů, vyvolávaných osobami, nebo skupinami osob dotčenými výsledky kontrol. Zejména zaměstnanci odpovědní za posouzení shody jsou smluvně, hierarchicky a funkcionálně nezávislí na drážních správních úřadech a Drážní inspekci.
3. Autorizovaná osoba zaměstnává zaměstnance a vlastní prostředky potřebné k uspokojivému provádění technických a správních úkolů spojených s posuzováním shody a s kontrolami; má rovněž přístup k zařízení potřebnému pro speciální kontroly.
4. Autorizovaná osoba dbá na to, aby zaměstnanci odpovídající za posuzování shody a za kontroly měli
 - a) řádný technický a odborný výcvik,
 - b) potřebné znalosti požadavků týkajících se kontrol, které provádějí, a dostatečnou praxi v těchto kontrolách,
 - c) schopnost vyhotovovat certifikáty, zápisy a zprávy tvořící formální zápis o vedených prohlídkách.
5. Autorizovaná osoba zajistí nestrannost svých zaměstnanců odpovídajících za kontrolu. Žádný zaměstnanec není odměňován na základě počtu provedených kontrol nebo výsledků těchto kontrol.
6. Autorizovaná osoba uzavře pojistku občanskoprávní odpovědnosti, pokud tato pojistka není zajišťována státem podle vnitrostátních právních předpisů nebo pokud kontrola není prováděna přímo členským státem (§ 11 odst. 3 zákona).
7. Zaměstnanci autorizované osoby zachovávají mlčenlivost týkající se všeho, co zjistí při vykonávání svých povinností (s výjimkou předávání informací příslušným správním úřadům ve státě, kde provádějí tyto činnosti), a to ve shodě s nařízením Evropské unie nebo jakýmkoliv ustanovením vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnice Evropské unie o interoperabilitě.

134**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 25. ledna 2005 v plénu ve složení JUDr. František Duchoň, JUDr. Vojen Güttler, JUDr. Pavel Holländer, JUDr. Ivana Janů, JUDr. Dagmar Lastovecká, JUDr. Jiří Mucha, JUDr. Jan Musil, JUDr. Jiří Nykodým, JUDr. Pavel Rychetský, JUDr. Miloslav Výborný, JUDr. Eliška Wagnerová, JUDr. Michaela Židlická o návrhu Krajského soudu v Praze na zrušení § 98 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon),

takto:

Návrh Krajského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 98 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb. se zamítá.

Odůvodnění**I.****Vymezení věci a rekapitulace návrhu**

Ústavnímu soudu byl dne 17. 5. 2004 doručen návrh Krajského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 98 odst. 4 zákona 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), a to pro jeho rozpor s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

V řízení vedeném Okresním soudem v Kladně pod sp. zn. 19 C 164/2001 byla projednávána žaloba V. P. proti žalované T., s. r. o., o zaplacení částky 9 000 Kč. Předmětem sporu byl tvrzený nárok žalobce na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 9 000 Kč, které mělo představovat náhradu za užívání nebytových prostor žalovaným v domě ve vlastnictví žalobce, a to po dobu jednoho měsíce. Žalovaná společnost namítala, že je držitelkou licence pro zřizování a provoz rozvodných zařízení tepla, a v objektu žalobce má výměňkovou stanici. Tato výměňková stanice byla uvedena do provozu v roce 1970 a vázne na nemovitosti jako zákonné věčné břemeno. Provozováním činnosti, která odpovídá oprávnění z věcného břemene, nevzniká žalovanému bezdůvodné obohacení. Soud prvního stupně žalobu zamítl, když dal zcela za pravdu argumentaci žalované strany. Žalobce se proti rozsudku odvolal a Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 11. 2002 č. j. 30 Co 351/2002-57 rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, neboť se zcela ztotožnil s právními názory obsaženými v prvoinstančním rozsudku.

Na základě ústavní stížnosti žalobce byl rozsudek odvolacího soudu zrušen nálezelem sp. zn. I. ÚS 137/03 ze dne 18. 11. 2003 (Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu, svazek 31, náleze č. 135). Ústavní soud vyslovil názor, že z čl. 1 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), který je základním interpretačním vodítkem činnosti všech orgánů státní moci České republiky, lze dovodit, že i při zachování (zásadní) kontinuity se „starým právem“ je třeba výklad a použití právních norem podříditi jejich obsahově materiálnímu smyslu. Ústava proto jasně akcentuje hodnotovou diskontinuitu se „starým (komunistickým) režimem“ a zdůrazňuje ochranu základních práv a svobod, jež z ústavního pořádku České republiky vyplývají.

Ústavní soud v nálezu dále konstatuje, že po listopadu 1989 došlo v Československu, nyní v České republice, k zásadním politickým a ekonomickým změnám. V jejich důsledku byl zaveden nový hodnotový systém moderní demokratické společnosti, jehož očima je třeba vykládat i staré práv-

ní normy, pokud dosud existují. Tento systém poskytuje mimo jiné i náležitou ochranu právu vlastnickému, jež patří mezi základní lidská práva. O takovou ochranu se jedná i v konkrétní souzené věci. Tomu nebrání – a to ani co do vlastního gramatického textu – ani ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, ani ustanovení § 98 odst. 4 v současné době platného energetického zákona, neboť uvedené předpisy toliko stanoví, že oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností tohoto zákona, zůstávají nedotčena. Dovodil, že uživatel výměníkové stanice tuto povinnost má tím spíše, že jde o podnikatelský subjekt, který provozuje výměníkovou stanici za účelem komerčním.

Krajský soud v Praze poté, co obdržel shora uvedený nález Ústavního soudu, kterým byl jeho rozsudek zrušen, řízení o odvolání žalobce přerušil podle § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a obrátil se podle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“), na Ústavní soud s návrhem na zrušení § 98 odst. 4 energetického zákona. V návrhu argumentuje, že v daném případě byla výměníková stanice vybudována na základě rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 28. 4. 1969 a ke dni 7. 7. 1970 bylo vydáno povolení k trvalému provozu. V té době byla předmětná problematika upravena zákonem č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon). Podle § 22 tohoto zákona, mimo jiné, za stavby a provozování elektrických vedení a jejich příslušenství na cizích nemovitostech v rozsahu vyplývajícím z povolené stavby nejsou energetické podniky povinny poskytovat náhradu, přičemž povinnost trpět výkon těchto oprávnění vázne na dotčené nemovitosti jako věcné břemeno. Podle § 38 elektrizačního zákona ve spojení s § 18 vládního nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon), se uvedené ustanovení elektrizačního zákona vztahuje přiměřeně také na zařízení pro rozvod tepla s příslušenstvím, kterým se rozumí mimo jiné výměníky do rozlohy 30 m².

Po zrušení uvedeného vládního nařízení zákonem č. 89/1987 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla, (dále jen „tepelný zákon“) byla podle § 20 odst. 4 tohoto zákona tatáž oprávnění energetických podniků věcnými břemeny vázajícími na dotčených nemovitostech, která se nezapisovala do evidence nemovitostí. Přitom bylo možné do šesti měsíců ode dne, kdy bylo povoleno užívání předmětného zařízení, požádat o jednorázovou náhradu, pokud výkonem tohoto oprávnění bylo podstatně omezeno užívání nemovitosti, která byla ve vlastnictví a užívání občana nebo v osobním užívání občana.

Tepelný zákon byl zrušen zákonem č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci. Podle § 45 odst. 3 tohoto zákona oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností tohoto zákona, zůstávají nedotčena. Tento zákon byl zrušen nyní platným energetickým zákonem, který do svého ustanovení § 98 odst. 4 v podstatě převzal znění § 45 odst. 3 zákona č. 222/1994 Sb.

Krajský soud v Praze z uvedeného vývoje dovozuje, že podle platné zákonné úpravy je možné předmětnou výměníkovou stanicí užívat jako bezplatně zřízené věcné břemeno. S přihlédnutím ke shora uvedenému názoru Ústavního soudu je nutné toto omezení považovat za rozporné s čl. 11 odst. 4 Listiny, podle kterého takové nucené omezení vlastnického práva je možné jen ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Pokud podle § 98 odst. 4 energetického zákona oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, které vzniklo před účinností tohoto zákona, zůstávají nedotčena, pak podle logického a gramatického výkladu zůstává dle názoru Krajského soudu v Praze nedotčeno i oprávnění bezplatně užívat cizí nemovitost k provozování zařízení pro rozvod tepla, tedy v té podobě, jak bylo původně zřízeno. Pokud platí ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona, bylo by uložení povinnosti platit náhradu vlastníku nemovitosti za omezení jeho vlastnického práva provozováním zařízení pro rozvod tepla v rozporu s tímto zákonným ustanovením.

Krajský soud v Praze tedy navrhuje, aby Ústavní soud nálezem ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona zrušil, a to pro jeho rozpor s čl. 11 odst. 4 Listiny.

II.

Rekapitulace podstatných částí vyjádření účastníků řízení

Ústavní soud zaslal návrh na zahájení řízení v souladu s ustanovením § 69 zákona účastníkům řízení – Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky.

Poslanecká sněmovna uvedla, že motivem převzetí napadeného zákonného ustanovení, které je obsahově totožné s předchozí úpravou podle § 45 odst. 3 zákona č. 222/1994 Sb., bylo zachování právní kontinuity v případech dříve přidělených oprávnění k výrobě a distribuci elektrické energie, plynu a tepla. Domnívá se, že napadené zákonné ustanovení s předmětem sporu, kterým je povinnost platit úhradu za nucené omezení vlastnického práva, nesouvisí a nebrání, aby se vlastníku nemovitosti dostalo ochrany jeho vlastnického práva. Proto návrh nepovažuje za důvodný.

Senát uvedl, že rozpor napadeného zákonného ustanovení s čl. 11 odst. 4 Listiny v jeho rozpravě před přijetím usnesení k návrhu zákona nebyl podpořen žádným argumentem a Ústavní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 137/03 takový rozpor neshledal. Jinak proti návrhu tohoto zákona zazněly zásadní připomínky. Týkaly se jednak rozříštěnosti režimu náhrad v rámci časové řady postupně přijímaných zákonných úprav, dále neadekvátnosti jednorázové náhrady ke vzniklému věcnému břemeni a k povinnosti vlastníka provádět práce v souvislosti s udržováním energetických zařízení v ochranných pásmech na vlastní náklady. Zobecnění těchto výtek vedlo k zamítnutí návrhu tohoto zákona.

III.

Dikce napadeného zákonného ustanovení

Ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona zní:

„(4) Oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností tohoto zákona, zůstávají nedotčena.“.

IV.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

Návrh na zrušení ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona byl podán Krajským soudem v Praze v souvislosti s jeho rozhodovací činností (řízením vedeným tímto soudem pod sp. zn. 30 Co 351/2002) podle čl. 95 odst. 2 Ústavy, a tedy v souladu s podmínkami obsaženými v ustanovení § 64 odst. 3 zákona. V předmětné věci na straně navrhovatele lze tudíž konstatovat naplnění podmínek aktivní legitimace.

V.

Ústavní konformita legislativního procesu

Ústavní soud je v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona v řízení o kontrole zákonů nebo jiných právních předpisů povinen posoudit, zda napadený zákon byl přijat a vydán ústavně předepsaným způsobem.

Ze sněmovního tisku 535 třetího volebního období Poslanecké sněmovny Ústavní soud zjistil, že energetický zákon navrhla vláda, která ustanovení § 98 odst. 4 nijak neodůvodnila. Z usnesení hospodářského výboru ze 44. schůze, konané dne 6. 9. 2000, Ústavní soud zjistil, že jím bylo doporučeno projednání a schválení návrhu zákona s pozměňovacími návrhy, které se však netýkaly ustanovení § 98 odst. 4. Usnesením Poslanecké sněmovny z 27. schůze třetího volebního období, konané dne 21. 9. 2000, byl vysloven souhlas s vládním návrhem energetického zákona, ve znění schválených

pozměňovacích návrhů. V hlasování pořadové číslo 212 z přítomných 185 poslanců bylo 144 pro, 21 proti.

Usnesením výboru Senátu pro evropskou integraci ze 38. schůze druhého funkčního období, konané 11. 10. 2000, bylo doporučeno schválení zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Výbor Senátu pro hospodářství, zemědělství a dopravu na své 53. schůzi, konané dne 24. 10. 2000, doporučil vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Pozměňovací návrhy se však netýkaly ustanovení § 98 odst. 4. Senát usnesením z 22. schůze druhého funkčního období, konané dne 25. 10. 2000, návrh energetického zákona zamítl. Z hlasování č. 42 vyplývá, že pro zamítnutí návrhu zákona bylo z 51 přítomných senátorů 34 pro, proti bylo 8.

Usnesením Poslanecké sněmovny z 29. schůze třetího volebního období, konané dne 28. 11. 2000, byl Senátem zamítnutý návrh energetického zákona schválen. Z hlasování č. 29 vyplývá, že pro návrh zákona bylo ze 195 přítomných poslanců 136, proti bylo 26.

Prezident zákon podepsal 13. 12. 2000, premiérovi byl doručen k podpisu 15. 12. 2000 a vyhlášen byl 29. 12. 2000 ve Sbírce zákonů v částce 131 pod č. 458/2000 Sb.

Ústavní soud konstatuje, že energetický zákon byl přijat ústavně předepsaným způsobem.

VI.

Obsahový soulad napadeného ustanovení s ústavním pořádkem

Napadené ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona je ustanovením, které zachovává kontinuitu oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností tohoto zákona. Jde o ustanovení, které se dotýká soukromoprávních vztahů, pro které obecně platí zásada zákazu retroaktivity. Z této zásady zatím (až na nepatrné výjimky) vycházela ustanovení všech občanskoprávních zákonů, které byly přijaty na našem území po zrušení obecného zákoníku občanského z roku 1811. Vznik právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před účinností nové úpravy, se proto zásadně posuzují podle předpisů platných v době jejich vzniku. Z toho pohledu se napadené ustanovení nevymyká standardnímu řešení srovnatelné problematiky a tento způsob zákonné úpravy v žádném případě nelze považovat za rozporný s ústavním pořádkem. Jde-li o práva k věcem jako v tomto případě, pak jakýkoliv zásah do těchto práv, který se neopírá o svobodné rozhodnutí nositele práva nebo ústavně souladný zákon, by byl porušením práva vlastnit majetek, které je zakotveno v čl. 11 Listiny.

Navrhovatel svůj návrh na zrušení ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona opírá o nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 137/03 ze dne 18. 11. 2003. Vychází přitom z případu, který rozhoduje. V něm jde o to, že v roce 1969 na základě rozhodnutí o přípustnosti stavby bylo v této stavbě vybudováno zařízení pro rozvod tepla – výměňková stanice. Podle tehdy platné úpravy vzniklo tzv. zákonné věčné břemeno, které zatěžuje předmět stavby do současné doby. Existence tohoto věcného břemene spočívajícího v oprávnění provozovatele teplárenství bezplatně užívat zařízení pro rozvod tepla a zatěžujícího majitele stavby nebylo dotčeno žádnou změnou elektrizačního zákona, na základě kterého bylo zřízeno, a to i podle dnes platné právní úpravy. Z výše citovaného nálezu Ústavního soudu navrhovatel dovozuje, že bezplatnost tohoto omezení vlastnického práva je v rozporu s čl. 11 odst. 4 Listiny, neboť nucené omezení vlastnického práva je možné jen za náhradu.

Především je třeba zdůraznit, že z citovaného nálezu Ústavního soudu nic takového nevyplývá. Naopak Ústavní soud považuje existenci zákonných věcných břemen, která vznikla podle předchozích právních úprav za legitimní. Ostatně, kdyby takový názor nesdílel, musel by sám postupovat podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona a navrhnout zrušení ustanovení § 98 odst. 4 energetického zákona. Senát Ústavního soudu pouze dovodil, že bezplatné užívání výměňkové stanice zatěžuje vlastníka nemovitosti natolik, že na něm nelze spravedlivě žádat, aby takový zásah do jeho vlastnického práva byl bezplatný.

Navrhovatel argumentuje tak, že pokud podle § 98 odst. 4 energetického zákona zůstávají oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností tohoto zákona, zachována a nedotčena, pak podle logického a gramatického výkladu zůstává nedotčeno i oprávnění bezplatně užívat cizí nemovitost pro provozování zařízení pro rozvod tepla, tedy v té podobě, jak bylo zřízeno. Naznačuje tím, že nelze ústavně konformním způsobem vyložit dopad napadeného ustanovení tak, aby při zachování věcných břemen vzniklých podle předchozích úprav, zejména v období komunismu, bylo možné úspěšně požadovat na nositeli oprávnění z takového věcného břemene jakékoliv peněžité plnění.

Ústavní soud takový názor nesdílí. Na jedné straně zůstává skutečností, že při zřizování věcných břemen na základě zákona je (a doposud vždy byla) náhrada za omezení vlastnického práva koncipována jako náhrada jednorázová, splatná v zákonem stanovených lhůtách tomu, kdo je vlastníkem nemovitosti, na níž zřizované věcné břemeno vázne. To lze dovodit z dříve i dnes platných cenových předpisů. I podle § 22 odst. 2 věty druhé elektrizačního zákona (obdobně jako i podle následných zákonů v této oblasti) mohl do tří měsíců ode dne, kdy bylo dílo uvedeno do trvalého provozu (užívání), vlastník nebo uživatel nemovitosti, která nebyla ve státním socialistickém vlastnictví, žádat, aby mu energetický podnik poskytl přiměřenou jednorázovou náhradu, pokud byl zřízením vedení podstatně omezen v užívání nemovitosti. Bezplatně tedy bylo možné zřídít věcné břemeno jen tam, kde šlo o majetek ve vlastnictví státu. To bylo logické, neboť nebyl důvod, aby stát sám sobě vyplácel náhradu. Pokud takový majetek byl po roce 1989 privatizován, pak ho nabyvatel získal s tímto zatížením a ve vztahu k němu nelze hovořit o tom, že by toto zatížení vzniklo bezúplatně. Bylo na novém nabyvateli, jako na jedné ze smluvních stran, aby zahrnul takové zatížení do ceny za převáděný majetek.

Věcná břemena zřízená na základě zákona (tedy nejen podle energetického zákona) mají specifický režim, upravený veřejnoprávními předpisy, na jejichž základě byla zřízena. I když mají nesporný veřejnoprávní prvek daný způsobem jejich vzniku a účelem, kterému slouží, nelze přehlížet, že mají i významný prvek soukromoprávní. Občanské právo definuje věcné břemeno jako právo někoho jiného než vlastníka věci, které ho omezuje tak, že je povinen něco trpět, něčeho se zdržet nebo něco konat. Tzv. zákonná věcná břemena tento charakter mají také. Ostatně zákony, podle nichž vznikají, je tímto pojmem označují. Jejich režim však není zcela totožný s režimem smluvních věcných břemen, neboť se řídí speciální úpravou právních předpisů, které upravují činnosti, k jejichž provozování vznikly. Nejde však o úpravu komplexní, která by vylučovala použití obecné úpravy občanského práva o věcných břemenech. Proto pokud tyto speciální předpisy nemají zvláštní úpravu, řídí se jejich režim obecnou úpravou občanskoprávní.

Na danou problematiku je dále nutno pohlížet podle zásady nepravé retroaktivity. Podle této zásady vyplývají práva a povinnosti ze zřízeného věcného břemene nikoliv z právní úpravy, na jejímž základě vznikla, nýbrž ze současné zákonné úpravy zákonných věcných břemen. Pokud současné speciální předpisy zákonných věcných břemen neupravují náhrady související s jejich výkonem, je třeba použít úpravu soukromoprávní. Z ustanovení § 151n odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že nositel oprávnění z věcného břemene je povinen nést přiměřené náklady na zachování (údržbu) věci zatížené věcným břemenem a na její opravy. Zásadně tedy nelze užívat věcné břemeno zcela bezplatně, ale za úplatu, která zahrnuje výdaje spojené se zachováním věci a s jejími opravami. Pokud tyto náklady oprávněný z věcného břemene nenesí, získává tím bezdůvodné obohacení, neboť za něj bylo placeno majitelem věci to, co měl po právu platit sám. Stanovení konkrétní podoby této úplaty je přitom věcí dohody oprávněného z věcného břemene s povinným z věcného břemene. Pokud k dohodě nedojde, je na návrh jednoho z nich povinen o této otázce rozhodnout soud.

V posuzovaném případě tedy lze ústavně konformním způsobem vyložit napadené zákonné ustanovení, a to v souladu s názorem vysloveným v nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 137/03. S ohledem na všechny uvedené důvody proto Ústavní soud návrh na zrušení § 98 odst. 4 energetického zákona zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkou 46/2005 Sb.

Redakce

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 207, 519 205 207, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 174, 519 305 174, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavján Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** Donáška tisku, V Hájích 6; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezdkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.